

דג קריאה לחג

דג בערב יום הכפורים

הָיָה חֵיט אֶחָד בְּעִיר רוֹמִי שֶׁהָלַךְ לִקְנוֹת לוֹ דָּג
לְכָבוֹד סְעוּדָה מִפִּסְקַת שֶׁל הַצּוּם. כְּשֶׁהִגִּיעַ לְמוֹכֵר
הַדָּגִים מָצָא שֵׁם עֶבְדוֹ שֶׁל שֹׂר שָׂבָא אֲף הוּא
לִקְנוֹת דָּג, וְנוֹתֵר רַק דָּג אֶחָד.

הֵחֵלּוּ לַעֲמֹד עַל הַמָּקַח: זֶה מַעֲלָה בְּמַחִיר מְכָאן,
וְזֶה מוֹסִיף כְּנֶגְדּוֹ, עַד שֶׁהִגִּיעוּ לְמַחִיר שֶׁל שְׁנַיִם-עָשָׂר דִּינָרִים,
(מַחִיר גְּבוּהָ מְאֹד בְּעֶבֶר דָּג), וְלָקַח אוֹתוֹ הַחֵיט.

בְּשַׁעַת הַסְּעוּדָה אָמַר הַשֹּׂר לְעֶבְדוֹ: לָמָּה לֹא הִבֵּאתָ לִי דָּג?

סִפֵּר לוֹ עֶבְדוֹ אֶת כָּל הַמַּעֲשֵׂה שֶׁהָיָה, וְסִיִּים בְּשִׂאלָה:

וְכִי הָיִיתָ רוֹצֶה שְׂאֲקֶנָה לָךְ דָּג בְּשְׁנַיִם-עָשָׂר דִּינָרִים?

שָׂאֵל אוֹתוֹ הַשֹּׂר: וּמִי הוּא אוֹתוֹ הָאִישׁ?

עָנָה לוֹ: אִישׁ פְּלוֹנִי. שָׁלַח הַשֹּׂר לְקַרְא לוֹ, וּבָא הַחֵיט לִפְנָיו.

אָמַר לוֹ הַשֹּׂר: מָה רָאִיתָ, חֵיט יְהוּדִי, לֶאֱכֹל דָּג בְּשְׁנַיִם-עָשָׂר דִּינָרִים?

אָמַר לוֹ הַחֵיט: אֲדוֹנִי, יֵשׁ לָנוּ יוֹם אֶחָד שֶׁכָּל הַחֲטָאִים

שָׂאֵנוּ עוֹשִׂים בְּכָל יָמֹת הַשָּׁנָה הוּא מְכַפֵּר עָלֵינוּ.

וְכֹאשֶׁר הוּא בָּא, אֵין אָנוּ צְרִיכִים לְכַבֵּדוֹ?

עָנָה לוֹ הַשֹּׂר: כִּיֹּן שֶׁהִבֵּאתָ רָאִיָּה לְדַבְּרִיהָ הֲרִי אֶתָּה פָּטוֹר מֵעֲנֹשׁ.

מָה פָּרַע לוֹ הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא?

כֹּאשֶׁר פָּתַח אֶת בֶּטֶן הַדָּג מָצָא בְּתוֹכָהּ מְרַגְלִית טוֹבָה,

וְהָיָה מִתְּפָרִינס הַמֶּנָּה כָּל יָמָיו.

אֵיךְ קָרָאתִי?

(על-פי בְּרֵאשִׁית רַבָּה, פָּרָשָׁה י"א, סִימָן ד)